

Zonder aanvoerder
verder..

27 januari

We hebben samen lekker getraind bij het voetballen. Een hecht team die lief en leed deelde. Totdat je een verontruste vader aan de deur krijgt als trainer, waar is mijn kind, de auto is weg en hij heeft geen mobieltje bij. Andere jongens die met hem mee mochten rijden, omdat het die avond zo regende, hadden wel mobieltjes bij en die reageerden niet, totdat een politie-agente hem pakte en ons de sirenes liet horen, het was vlakbij en dan ga je kijken, erna toe gaan en zo vlug mogelijk. Elke verloren minuut is er een teveel. Toen werd voor ons alles duidelijk, onze kinderen zouden niet thuiskomen van de training, een boom had ze ervan weerhouden. Een boom had hun kleine autootje aangetrokken als ijzer op een magneet. Iedereen heeft gedaan wat hij kon en het ongeluk was volgens de politie-onderzoeken een ongeluk dat niet had hoeven plaatsvinden, niet hard gereden, niet gedronken of stoned, niet glad en toch boem. De enige verklaring ligt bij GOD hij weet waarom. 2 jongens waren buiten levensgevaar, de chauffeur en onze aanvoerder lagen kritiek totdat we snachts hoorden dat onze aanvoerder was overleden aan zijn verwondingen. Hij was een jongen zoals iedere moeder zou wensen respectvol, netjes, mooi, lief, rechtvaardig, talentvol, begripvol en eerlijk. De chauffeur lag in coma voor 4 dagen en door het sterke geloof van de moeder van onze aanvoerder heeft ook hij het overleefd, maar ook zijn beste vriend die naast hem zat heeft hij overleefd en of dat dat ooit nog goed komt in die jongen zijn innerlijk weet ik niet. Wel weet ik dat GOD geeft maar ook neemt en dat zijn daden altijd ergens goed voor zijn, maar dat leert alleen de tijd. Tijd heelt alle wonden zeggen ze, maar zoveel tijd krijg je niet van GOD. Maar het geloof, praten erover en de steun van anderen is het allerbelangrijkst om je door deze tijd heen te helpen, want het leven moet echt doorgaan hoe moeilijk het ook is. Ik hoop dat veel mensen erkenning vinden en troost in dit verhaal, het heeft mij getroost om het op te schrijven.....

Rust Racht Beste Roger

Je Trainer

ARNO